

ESCOBER

Ongenade, het derde en laatste deel uit de Maier trilogie is meer dan spannend. Op zoek naar zijn wortels wordt Maier teruggevoerd naar Duitsland, terwijl in diezelfde tijdspanne zijn ex-vriendin Susan gekidnapt wordt door een Russische maffioso. Esther en Berry Verhoef serveren met 'Ongenade' opnieuw een pittige psychologische thriller met een stevige bite. Ter inspiratie reisde het schrijversduo af naar Beieren, en maakte vooraf dezelfde reis als Sil Maier in het boek.

Tekst: Ingrid Schaap

Foto Esther en Berry Verhoef: Yvette Wolterinck

"In de praktijk begint een boek altijd met reizen. Maier gaat in Ongenade op zoek naar zijn wortels, en die liggen in München. We kenden die streek niet, en daarom zijn we naar Beieren gegaan. Door te praten met Münchenaren kwam Berry op ideeën voor het plot. Ik kreeg de sfeer te pakken door er te eten, door te observeren, door er gewoon te zijn. Als ik daarna thuis zit te schrijven, kan ik de scènes als een film afspelen, en het op die manier met woorden overbrengen."

Hoe gaat het samen schrijven in zijn werk?

Berry: "Esther doet het merendeel van het schrijven. Zij is geen verhalenverteller, ze wil een gevoel overbrengen, en beelden. Ze hecht sterk aan woorden, stijl en cadans, de sfeer. Ik vind het juist leuk om met verhaallijnen bezig te zijn, kan ervan genieten om de puzzel kloppend te krijgen. Ik heb niet de drang om een verhaal mooi, of zelfs maar af te schrijven."

Is het moeilijk om samen met je partner te schrijven?

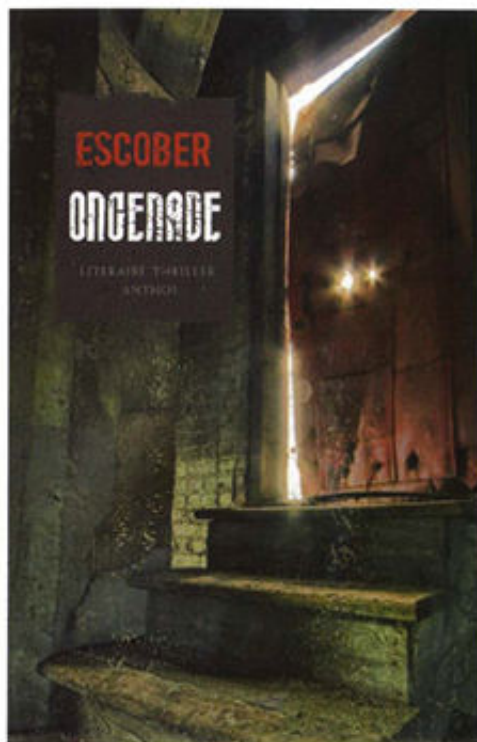
Berry: "Moeilijk? Het is alleen maar leuk om samen iets te creëren." Esther: "We hebben respect voor elkaars mening en absoluut geen lange tenen naar elkaar toe. Als Berry een zin waar ik trots op ben niet goed vindt, dan neem ik dat serieus. Andersom is dat net zo. We hebben uiteindelijk hetzelfde voor ogen en dragen daarin bij met dat waar onze kracht ligt. Uiteindelijk gaat het niet om ons, maar om het boek. Daarvan zijn we ons beiden erg bewust."

Schrijf de één wel eens iets wat de ander te ver vindt gaan?

Esther: "Berry wilde er in eerste instantie geen verkrachtingsscène in, dat mocht Susan niet overkomen. Dat vond hij te ver gaan. Daar praten we dan over. Waarom ik vind dat die er wel degelijk in moet. Want het is wel de realiteit. Wat er in werkelijkheid eenvoudigweg gebeurt met vrouwen die door tuig in bordelen worden opgesloten."

Berry: "Maar goed, het ging hier om een boek. We hebben de middenweg bewandeld door alleen de aanzet van die verkrachtingsscène te beschrijven, en vanuit een relatief veilig daderperspectief. De verkrachting zelf krijg je dus niet mee. Die moet je zelf invullen."

Esther: "En toch krijgen we er behoorlijk wat reacties op, zoals nu. Op de verkrachtingsscène die er niet in staat. Die we niet hebben beschreven."

Waar kwam het idee voor het personage van Sil Maier vandaan?

Esther: "Hij is al schrijvende ontstaan uit mijn eigen onrust. Puur intuïtief, ik heb hem niet bedacht. Ik zat destijds behoorlijk vast in een stramien dat niet goed voor me was. Werkte 100 uur per week. Of meer. Er was geld, maar geen bezieling. Toen ik begon te schrijven aan Onrust, het eerste Sil Maier boek, voelde ik voor het eerst in jaren weer enthousiasme, en kwam die oude gedrevenheid terug."

In hoeverre inspireert muziek tijdens het schrijven?

Berry: "Muziek is voor Esther essentieel. Zonder muziek geen boek. De muziek brengt haar in een sfeer die ze nodig heeft, elke scène maar ook personage heeft zijn eigen nummers."

Esther: "Aan Sil Maier hangen heel sterk een paar bands. Als ik die hoor, zit ik meteen in de 'Maier-mode'. Ik heb hele hoofdstukken in Onrust en Onder druk geschreven op nummers van System of a Down, Bush (Gavin Rossdale), Rammstein, Papa Roach, Stone Sour. Ongenade is voornamelijk geschreven op de eerste cd van Alter bridge. Je merkt het verschil meteen. Het is een wat rustiger, meer beschouwend boek geworden dan de adrenalinegedreven boeken Onrust en Onder druk. Logisch natuurlijk, als je weet wat Maier in Ongenade voor zijn kiezen krijgt."

Ik begreep dat Ongenade het laatste boek is in de trilogie over Sil Maier. Waarom maar drie boeken over deze hoofdpersoon?

Esther: "Onrust, Onder druk en Ongenade hebben allemaal afzonderlijk een afgerond plot en ze zijn los van elkaar te lezen. Maar door de delen heen maken de hoofdpersonen een ontwikkeling door. Maier was nog lang niet klaar na Onrust en dat was hij ook niet na Onder druk. Nu is het voor hem pas rond, met Ongenade. Ook wij zijn nu klaar met hem."